

Yoksulluk Yedi Bitirdi Beni

— zaza mahsun · 18 Şubat 2014

YOKSULLUK YEDİ BİTİRDİ BENİbitsin diyom bitmiyor ooyfakirsin diye derdini kimse
anlatamazsınkuyruk gibi yapıştı canıma
fakirlik belası bırak beni,bırak peşimi
ne sevgili,ne anne,ne peder,
nede kardeş bıraktın

fakirlik dünyası üç kağıtçıyla geçinmiyor
çamur hayatta çalışmaktan mutlu olabilmisin?
söyle hacı bektaş bu fakirlik yaşantımız ne olacak
ellerimizi bağladılar,yollarımızı kestiler
boynu bükük kafeste mahkum ettiler
ömrüm çamurlu yollarda,sürünerek çürüdü

nerdesin anne sonkez sarıl bana
fakirlik belası öldürecek beni
bir gül gibi mutlu olamadım anne
dökülen göz yaşları gibi kuruyup ölüyorum
sensiz geçen her geceler ölüm,zindan,ızdıraptır anne
neden anne geceler bana ölümdür neden anne

insan olabilmek için paran mı yoksa takım elbisen olması lazım
yaşamak mutlu olmak bizim gibi fakir insana göre değil
bizden uzak durur,yanımıza hiç yaklaşmaz
zalimin birisine sokak köpekleri gibi çok sevdim
allah gibi taptım,çamur yerde amele işçiliğine
sürgün,mahkum etti
gelde haykırma,gelde isyan etme